

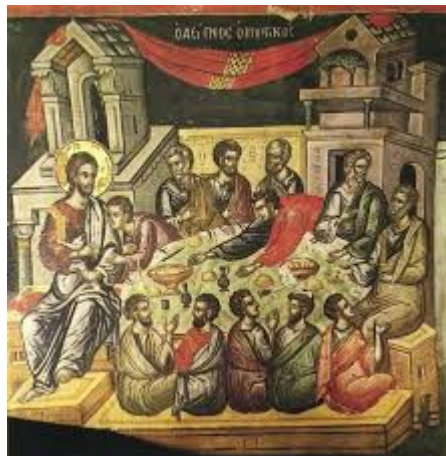
ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ ΟΡΘΡΟΣ [ΕΣΠΕΡΑΣ Μ. ΤΕΤΑΡΤΗΣ] Του Νιπτήρος, του Μυστικού Δείπνου, της Υπερφυούς Προσευχής και της Προδοσίας

*Εἰς τὸν Ἱερὸν Νιπτήρα
Νίπτει Μαθητῶν ἐσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὗ ποῦς πατῶν ἦν εἰς Ἑδέμ δειλῆς πάλαι.*

*Εἰς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον
Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος· Πάσχα γὰρ νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινόν, Αἷμα. Σῶμα Δεσπότη.*

*Εἰς τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχὴν
Προσεύχη· καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἱμάτων,
Χριστέ, προσώπου, παραιτούμενος δῆθεν
Θάνατον, ἐχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.*

*Εἰς τὴν Προδοσίαν
Τί δεῖ μαχαιρῶν, τί ζύλων λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸ θανεῖν πρόθυμον εἰς Κόσμου λύτρον.*

Εκείνο το βράδυ της Πέμπτης, πριν ν' αρχίσει το δείπνο ο Ιησούς σηκώνεται από το τραπέζι, αφήνει κάτω το επανωφόρι του, βάζει νερό στο νιπτήρα και τα κάνει όλα μόνος Του, πλένοντας τα πόδια των Μαθητών Του. Με τον τρόπο αυτό θέλει να δείξει σ' όλους ότι δεν πρέπει να επιζητούμε τα πρωτεία. Μετά τη νίψη των ποδιών λέγει: «ὅποιος θέλει να εἶναι πρῶτος, να εἶναι τελευταῖος ἀπ' ὅλους». Πρῶτα πήγε στον Ιούδα και μετά στό Πέτρο, ο οποίος ἦταν ο πιο ορμητικός ἀπ' ὅλους και στην ἀρχή σταματᾶει το Διδάσκαλο, ἀλλά ὕστερα ὅταν τον ἔλεγξε, υποχωρεῖ με τη καρδιά του. Ἀφοῦ ἔπλυνε τα πόδια ὅλων, πήρε τα μιάτια Του και ξανακάθισε. Ἀρχισε κατόπιν να τους νουθετεῖ να αγαποῦν ο ἕνας τον ἄλλον και να μη επιζητοῦν το ποιός θα εἶναι πρῶτος. Στη συνέχεια τους μίλησε για την προδοσία και επειδή θορυβήθηκαν, στρέφεται με ἡρεμο τρόπο και υπέδειξε τον προδότη.

Κατόπιν πήρε ψωμί στα χέρια Του και εἶπε: «Λάβετε φάγετε». Το ἴδιο ἔκανε και με το ποτήρι του κρασιού λέγοντας: «Πιέστε ἀπ' αὐτό ὅλοι, γιατί αὐτό εἶναι το αἷμα Μου, της νέας Συμφωνίας. Αὐτό να κάνετε για να Με θυμάστε». Ἐδώ ἔχουμε τη σύσταση του Μυστηρίου της Θεῆς Ευχαριστίας. Ο Ιούδας, μόλις ἔφαγε τον ἄρτο ἔφυγε και συμφώνησε με τους ἀρχιερεῖς να τους Τον παραδώσει. Μετά το δείπνο βγήκαν ὅλοι στο ὄρος των Ελαιῶν, ὅπου ο Χριστός τους ομίλησε για τελευταία, πριν την Αναάστασή Του, φορά. Ἐπειτα ἀρχίζει να λυπάται και να ἀνυπομονεῖ. Ἀναχωρεῖ μόνος Του

και, γονατίζοντας, προσεύχεται εκτενώς. Από την πολλή αγωνία γίνεται ο ιδρώτας Του σαν σταγόνες πηχτού αίματος, οι οποίες έπεφταν στη γη. Μόλις συμπληρώνει την εναγώνια εκείνη προσευχή, φθάνει ο Ιούδας με ένοπλους στρατιώτες και πολύ όγλο και αφού χαιρετάει και φιλάει πονηρά το δάσκαλό Του, Τον παραδίδει. Συλλαμβάνεται λοιπόν ο Ιησούς και τον φέρνουν δέσμιο στους Αρχιερείς Άννα και Καϊάφα. Οι μαθητές σκορπίζονται και ο θερμότερος των άλλων ο Πέτρος τον ακολούθησε ως την αρχιερατική αυλή και αρνείται και αυτός ότι είναι μαθητής Του.

Εν τω μεταξύ ο θείος διδάσκαλος παρουσιάζεται μπροστά στο παράνομο συνέδριο, εξετάζεται για τους μαθητές και τη διδασκαλία Του, εξορκίζεται στο Θεό για να πεί εάν Αυτός είναι πράγματι ο Χριστός και αφού είπε την αλήθεια, κρίνεται ως ένοχος θανάτου, επειδή τάχα βλασφήμησε. Από 'κει και πέρα τον φτύνουν στο πρόσωπο, τον χτυπάνε, τον εμπαίζουν με κάθε τρόπο κατά τη διάρκεια όλης της νύχτας, ως το πρωί.

Απολυτίκιο Ἦχος πλ. δ'. Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ [ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΑ]!